

вателно не трѣбуваше да ся боятъ. 2) Той още искаше да приготви ученицы-ты си за смърть-тѣ си. Умове-ти имъ бѣхъ толкова много прѣдадени на земно-то царство което очакувахъ, щото мъчно приемахъ учение-то за смърть-тѣ и страданія-та му; и ако не бѣше приготвилъ умове-ты имъ за тыя жалны приключенія, можахъ послѣ да ся съблазнятъ и отчаѣхътъ.

П. Какво различіе има между третьо-то прѣдказаніе на страданія-та Иисусовы и пьрвы-ты?

О. Понапрѣдъ той бѣше прѣдказалъ че щѣше да пострада много и да бѣде убитъ (16; 2!) че щѣше да бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ-тѣ чловѣчески, и че ще го убиѣхътъ (17; 22); никога не прѣдказа че “ще бѣде прѣдаденъ” понапрѣдъ на пьрвосвященницы-ты и книжницы-ты, които щѣхъ “да го осѣдятъ на смърть.” и послѣ “да го прѣдадѣхътъ на язычницы-ты” които щѣхъ да му ся поругаѣхътъ, да го биѣхътъ и заплюватъ, (Мар. 10; 34) и да го распяхътъ.

П. Испълнихъ ли ся тія прѣдказанія?

О. Испълнихъ ся точно. Гл. 27. Лук. 23. Мар. 15. Іоан. 18; 28 и пр. Дѣян. 3; 13, 14.

П. Какво утѣшеніе трѣбуваше да дадѣхътъ думы-ты “въ третій день ще въскрьсне”?

О. Голѣмо утѣшеніе и на него и на ученицы-ты му. Той можаше да гледа страданія-та си и да види славиѣ-тѣ си побѣдѣ надъ смърть-тѣ и неприятели-ты си. И ученици-ти му трѣбуваше да ся утѣшатъ като знаяхъ че “въ третій день ще въскрьсне.”